

انشقاق سماء بغمام

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (106) امر و خلق - جلد 2

۱۰۶ - انشقاق سماء بغمام

و نیز از حضرت بهاء الله در کتاب ایقان است قوله الاعلی: میفرماید یوم تشقق السماء بغمام... مقصود از این آن اموری است که مخالف نفس و هوای ناس است... مثلاً از قبیل تغییر احکام و تبدیل شرایع و ارتفاع قواعد و رسوم عادیه و تقدم مومنین از عوام بر معرضین از علماء و همچنین ظهور آنجمل ازلی بر حدودات بشریه از اکل و شرب و فقر و غنا و عزت و ذلت و نوم و یقظه و امثال آن از آن چیزهائی که مردم را بشبهه میاندازد و منع مینماید همه این حجابات بغمام تعبیر شده و این است آن غمامیکه سموات علم و عرفان کل من فی الارض بآن میشکافد و شق میگردد... و همچنانکه غمام ابصار ناس را منع مینماید از مشاهده شمس ظاهری همین قسم هم این شئون مذکوره مردم را منع مینماید از ادراک آنشمس حقیقی... چنانچه میفرماید هل ينظرون الا ان یأتیهم الله فی ظلل من الغمام.

و از حضرت عبدالبهاء در خطابه در پاریس است قوله المبین ابر یعنی جسم بشری... همین طور که این ابر مانع از مشاهده آفتاب است همینطور بشریت حضرت مانع بود که پی بحقیقت مسیح برند.

ORIGINAL